

СВИМ ПИОНИРИМА НА ЗНАЊЕ:

ПОЧЕЛЕ ДЕСЕТЕ ЈУГОСЛОВЕНСКЕ ПИОНИРСКЕ ИГРЕ
„ПРИРОДА — ЗДРАВЉЕ — ЛЕПОТА“

Пионири, лепота домовине је у Вашим рукама



Драги пионири,

Данас почињу нове Југословенске пионирске игре под симболичним називом „Природа — здравље — лепота“ које ћемо, верујем, успешно завршити 5. јуна 1978. године, на Светски дан човекове средине.

Сигуран сам да ћете одмах прионути на посао и користећи искуства из ранијих игара формирати одборе при сваком пионирском одреду и почети да уређујете своју животну средину; школу, двориште, игралиште, паркове, излетишта, стамбена насеља. Засађујте и одржавајте травњаке и зеленило, формирајте радне бригаде и зелене патроле које ће нам помоћи да лакше откријемо и спречимо загађивање средине у којој живимо и радимо.

За здраву и лепу природну средину може и треба да се бори сваки пионир, јер се на тај начин укључује у велики светски хумани покрет и бори за своју срећнију будућност.

Друговање и пријатељство са природом оплеменењује сваког човека, а ми желимо да нас наследи хумана и здрава генерација. Не заборавите да једино човек који није непријатељ природе може престати да буде непријатељ другом човеку. Зато, драги пионири, крените одмах у ову велику и племениту акцију. Позовите у помоћ своје учитеље, наставнике и професоре, своје родитеље и радне људе да заједничким снагама постигнете боље резултате.

Др Алеш Беблер,
председник Југословенског одбора Југословенских пионирских игара

ЈЕДИНСТВЕНИ ПРОГРАМ ДЕСЕТИХ ЈУГОСЛОВЕНСКИХ ПИОНИРСКИХ ИГАРА „ПРИРОДА — ЗДРАВЉЕ — ЛЕПОТА“ ОБЈАВЉУЈЕМО НА СТРАНАМА 11—14

Републико, срећан ти рођендан!



Dočitaјu

**Председник СО Бор примио уреднике
нашег листа
ЗИЛЧАЈНА УЛОГА „ЈАСМИНА“
У КУЛТУРНОМ ЖИВОТУ ОПШТИНЕ**

Председник Скупштине општине Бор, инжењер **Јован Милошевић**, примио је 20. октобра уреднике „Јасмина“. У једночасовном разговору о раду, успесима и проблемима нашег листа, о раду литерарних и других секција у школама, као и о другим проблемима пионира у нашем граду, председник Скупштине је, обрађујући се редакцији „Јасмина“, између осталог, рекао:



Пријем код председника Скупштине општине — признање, али и обавеза за све уреднике и сараднике „Јасмина“

— Ваш рад има знатног утицаја на целокупни развој културе у нашој општини, а посебно ми је мило кад о „Јасмину“ чујем похвале и од људи са стране, са којима ви контактирате. Нарочито је добро што у редакцији имате и представнике из свих сеоских школа, јер у селима имамо и децу коју родитељи одвајају од школе. То није добро. Нема друштва које може да напредује

са неписменим људима. А ми хоћемо да напредујемо. И зато хоћемо да у нашој општини нема неписмених!

— Ми о основним школама посебно бринемо. — наставио је Председник — јер знамо да се човек формира док је у основној школи, после се само дограђује. Зато ћемо ових дана почети и да разговарамо о удруживању средстава из привреде за изградњу неких неопходних објеката, међу којима су и школе. Тако мислимо да ћемо после 1980. године моћи да развишамо и о изградњи посебног дома за пионире и омладину. Иначе, излагање „Јасмина“ не сме да се доведе у питање због финансијских разлога. За нешто што је тако добро примљено и код пионира, и код родитеља, и код грађана — паре увек могу, и морају, да се нађу!

У разговору је учествовао и друг **Драги Тасић**, секретар Скупштине општине Бор.

— Позвали смо вас да са вама разговарамо, — рекао је он — јер се и ви нама, ево већ неколико година, сваког месеца обраћате својим листом. Ви сте будући ствараоци културе у нашој општини. Ви сте веза између оних који воле књигу и оних који тек треба да увиде њене дражи.

На крају разговора сви уредници су добили значку Бора, а редакција прву и другу књигу монографије „Бор и околина“.

Татјана Гертик, VIII

У част Дана ослобођења града 1.000 ПИОНИРА НА РАДНИМ АКЦИЈАМА

Поводом 3. октобра, Дана ослобођења Бора, пионир и омладинских свих борских основних школа организовали су радне акције на уређењу школских дворишта и зелених површина у граду. У овим акцијама је учествовало око хиљаду пионира.



Одговорни уредник:
Милан Миливојевић, наст.

Лист ученика основних школа општине Бор * Излази месечно у току школске године уз финансијску помоћ самоуправних интересних заједница за основно образовање, културу, информисање и запошљавање * Уређивање листа, лекторисање текстова, техничко уређивање, коректуру и остале послове око излагања листа обавља Редакциони одбор ученика: **Татјана Гертик** (VIII, „29. новембар“), **Билана Анђелковић** (VIII, „29. новембар“), **Амљана Костићковић** (VIII, „29. новембар“), **Весна Перовић** (VIII, „29. новембар“), **Билана Милетић** (VIII, „Вук Караџић“), **Ева Фелиш** (VIII, „3. октобар“), **Јасмина Цолић** (VIII, „Бранко Радичевић“), **Весна Будић** (V, Брестовац), **Сузана Шароњић** (VI, Шарбанавац), **Олга Ивановић** (VII, Метовица), **Мила Шћопуловић** (VIII, Злат), **Драгана Кретић** (VII, Криње).

Рукописи, фотографије, цртежи и други прилози за лист не враћају се * Адреса: „Јасмин“, ОШ „29. новембар“, 19210 Бор * Метер: Бобан Симић * Тираж: 6.000 примерака * Штампарија: Штампања — Бор



„Кекецов“ шампионат
знања

ТИТО — РЕВОЛУЦИЈА — МИР

Последњег дана септембра изашао је јубиларни — хиљадити број „Кекеца“, југословенског листа за младе. У том броју и званично је почео овогодишњи једанаести по реду, „Шампионат знања основних школа Југославије“. До сада је у овом такмичењу учествовало преко шест и по милиона основаца из целе земље. Ове године се очекује учешће од два милиона ученика основних школа у Југославији и ученика југословенских школа чији су родитељи на привременом раду у иностранству.

Тема овогодишњег Шампионата је „Тито — револуција — мир“ и њоме се обележава 85. рођендан друга Тита.

По пет победника на школским такмичењима учествоваће на општинским, пет победника са општинског — на регионалном, пет најбољих са регионалног — на републичком, а по пет победника са републичких такмичења састаће се у финалу. Савезно такмичење одржаће се пред телевизијским камерама у оквиру прославе Дана младости у Кумровцу, родном месту друга Тита. Шампион Југославије осваја велики трофеј „Златна књига“ за своју школу и златну плакету са дипломом за себе.

Школска такмичења ће се одржати од 24. фебруара до 3. марта 1977. године. Програм садржи 16 тема, а „Кекец“ у сваком борју објављује текстове на основу којих ће бити постављена питања на такмичењу.

Директори просветно-педагошких завода Србије одлучили су да препоруче свим школама да у своје програме рада за ову школску годину унесу и „Кекецов“ Шампионат који представља најмасовније такмичење ученика основних школа у Европи. Школе са подручја борске општине такође ће се укључити у ово такмичење.

За ученике I, II и III разреда Шампионат знања организује лист „Мали Кекец“.

Свечано прослављен

ДАН ОСЛОБОБЕЊА ЗЛОТА

Разним пригодним манифестацијама свечано је прослављен 7. октобар — Дан ослобођења Злота.

Најпре је пред ученицима основне школе „Петар Радовановић“ говорио Војислав Шкопрдић, секретар Основне организације Савеза комуниста села Злота. Он је изнео своја сећања на дане пред ослобођење, живо и са пуно жара, тако да смо сви схватили колико је за све нас, ученике и мештане, важан овај датум.

Уз скромну приредбу свечано су положени венци цвећа поред бисте Петра Радовановића и на чесми где су исписана имена бораца који су погинули у другом светском рату.

Преживелим борцима Четрнаесте бригаде предате су споменице. Они су после тога отишли на заједнички ручак.

Мила Шћопуловић, VIII

Поводом 3. октобра

СУСРЕТ СА РОДИТЕЉИМА
ПОГИНУЛИХ БАКА

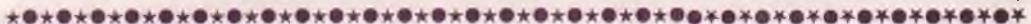
Група ученика и наставника школе „29. новембар“ посетила је 2. октобра своје другове у рејонској школи у Луки. Том приликом су ученици из Бора и Луке положили букете цвећа на споменик-чесму у школском дворишту где су 1941. године, приликом бомбардовања села, погинула три ученика ове школе: Живојин Степановић, Чедомир М. Пауновић и Драган Ј. Пауновић. О том догађају ученицима је говорио учитељ Влада Станкић, а хор и рецитаторска секција извели су пригодан програм. Дирљив је био сусрет и разговор ученика са родитељима погинулих ученика.

Соња Филиповић, IV

Осми разред школе „Бранко Радичевић“

ПУТЕВИМА РЕВОЛУЦИЈЕ

Ученици осмог разреда школе „Бранко Радичевић“ извели су почетком ове школске године петодневну екскурзију „Путевима револуције“ и обишли Војни музеј у Београду, концентрациони логор у Јасеновцу, спомен парк на Козари, Сутјеску, Кадињачу, Титово Ужиче и Крагујевац. По један дан ученици су провели и у Сарајеву и Дубровнику.





У Београду одржано саветовање о школским листовима ПОВЕЗИВАЊЕ СА ДЕЦОМ НАШИХ РАДНИКА У ИНОСТРАНСТВУ

У Дому пионира у Београду одржано је 22. октобра саветовање о школским пионирским листовима које су организовали Савет за социјалистичко васпитање и бригу о деци и лист „Политика“.

Уводно излагање „Досадашња искуства и мере за садржајно богаћење акције „Тражимо најбољи школски пионирски лист“ поднео је професор **Рајко Радојевић**, секретар Савета Савеза пионира СР Србије.

Том приликом организована је и изложба свих школских листова који су досад учествовали у овом такмичењу. Из наше редакције саветовању је присуствовало седам ученика и два наставника.

Усвојено је више корисних предлога. Један се односи на чвршће повезивање школских листова са пионирским одредима деце наших радника у иностранству. Прва пошиљка „Јасмина“ нашим друговима у иностранству већ је послата преко Савета за васпитање и бригу о деци Србије.

Љиљана Костадиновић, VIII

У школи „3. октобар“ ЕВА ФЕШИШ — ПРЕДСЕДНИК ОО ССО

На изборном састанку Основне организације Савеза социјалистичке омладине у школи „3 октобар“ за председника је изабрана **Ева Фешиш (VIII)**, за секретара **Милаи Ристић (VIII)**, а за благајника **Милена Игњатовић (VIII)**. Изабрани су и секретари за свако одељење осмог разреда: **Софија Алијевић**, **Јасмина Стојковић**, **Зоран Миловановић** и **Југослав Ђујановић**.

Аца Михајлов, VIII

У акцији „Школски час '76“ НАГРАБЕН ВЕЛИКИ БРОЈ УЧЕНИКА И ШКОЛА „ 29. НОВЕМБАР“

У „Политикиној“ акцији „Школски час '76“ учествовао је велики број ученика борска школа. Међу 25 награђених школа (од 105 основних и средњих школа, колико их је учествовало) налази се и школа „29. новембар“ која је добила стерео-грамофон са комплетом плоча и књигом кореографије народних игара Југославије. Такође, у акцији је награ-

ђено и више ученика из школа „Бранко Радичевић“, „29. новембар“ и „3. октобар“.

Иначе, прву награду у овој акцији добила је Основна школа „Бура Јакшић“ у Крагујевцу.

За зидне новине „Мајске радости“ ПОХВАЛНИЦЕ ОДЕЉЕЊИМА V-2 И V-3 ШКОЛЕ „29. НОВЕМБАР“

Крајем прошле школске године редакција ју ословенског листа за младе „Кекеш“ организовала је такмичење за избор најбољих одељењских зидних новина под називом „Мајске радости“. Почетком ове школске године саопштена је и одлука жирија: прву награду су добила одељења V-3 школе „Вук Караџић“ из Пирота (за старије разреде) и IV-2 школе „Јосиф Панчић“ из Београда (за млађе разреде).

Из наше општине похвалнице су добиле одељења V-2 и V-3 (сада VI-2 и VI-3) школе „29. новембар“ за зидне новине које су ушле у ужи избор.

Ученици из Злата и школе „3. октобар“ ПРИСУСТВОВАЛИ „ВЕЛИКОМ ШКОЛСКОМ ЧАСУ“ У КРАГУЈЕВЦУ

Најбољи ученици школе „Петар Радвановић“ из Злата посетили су 21. октобра Крагујевац и присуствовали „Великом школском часу“ у Шумарицама. Ове године „Великом школском часу“ присуствовало је невероватно много људи (или се бар мени тако учинило, пошто први пут гледам то „уживо“).

После „Великог школског часа“ посетили смо новоотворени Музеј „21. октобар“. За само осам месеци од његовог отварања, Музеј је посетило 180.000 људи. Тридесет три црвене куле Музеја, које стреме небу симболизујући тридесет три хумке подигнуте стрељаним родољубима, већ на први поглед стварају импресију борбене поруке и представљају сведочанство пркоса, оптора и снаге.

Био је то дан који нећемо заборавити.
Мила Шћопчеловић, VIII

„Великом школском часу“ у Крагујевцу присуствовало је 21. октобра и четрдесет ученика школе „3. октобар“. Они су том приликом разгледали спомен-парк у Шумарицама, а у повратку су обишли Опленац.

Исмет Сулејмани, VIII



Свечаности поводом Дана школе „3. октобар“ ПРИРЕДБЕ, ИЗЛОЖБЕ, ТАКМИЧАЊА...

За Дан школе „3. октобар“ био је припремљен богат културно-уметнички програм. У сали Музичке школе дата је приредба за родитеље, ученике и наставнике, а рецитал посвећен младости и слободи изведен је и на централној приредби у сали биоскопа „Звезда“ поводом Дана ослобођења Бора.



Радославка Радосављевић (II) представила се публици као добар соло певач

На свечаности у школи наступили су чланови рецитаторске, фолклорне, хорске и оркестарске секције, а прочитани су и литерарни радови који су награђени поводом Дана школе.

Ликовна секција приредила је богату изложбу ликовних радова, а запажене су биле и изложба цвећа, изложба ручних радова и зидне новине „Наука и млади“.



Разиграни чланови фолклорне секције, којом руководи наставник Томислав Борђевић, одиграли су неколико народних кола



Чланови рецитаторске секције које је припремала наставница Јелена Идић са великим успехом су извели рецитал на приредби поводом Дана ослобођења града и на свечаности у школи

Чланови Подмлатка Црвеног крста положили су цвеће на гроб Радоше Јовановић, мајке Радомира Јовановића Чочета.

Ученици старијих разреда школа „3. октобар“ и „Бранко Радичевић“ такмичили су се у познавању биологије. Победила је школа „3. октобар“ и освојила, као награду, иксбану кактуса.

ТЕЛЕГРАМИ

Срдечно честитамо Дан школе са најлепшим жељама за ваше будуће успехе у хуманим пословима образовања и васпитања младих генерација и даље богаћење пријатељске сарадње међу нашим школама! Тојан поздрављив свима!

Радни колектив Основне школе
„Стјепан Стево Филиповић — Бгд.

Драги пријатељи, радни људи Основне школе „Стјепан Филиповић“ у Опuzену другарски вам честитају празник школе са жељом да постижете сваки дан све веће успехе у раду и животу за добробит свих нас, наше социјалистичке самоуправне заједнице. Почашћени смо вашим позивом и искрено жалимо што нисмо у могућности послати своје представнике. Другарски поздрав!

Збор радних људи Основне школе
„Стјепан Филиповић“ — Опuzен

Одржана су и два спортска такмичења ученика четири борске школе. Мушкарци су се такмичили у кошарци и овако се пласирали: „Бранко Радичевић“, „Вук Караџић“, „3. октобар“, „29. новембар“. У рукомету најбоље су биле девојчице из школе „Вук Караџић“, а за њима су „3. октобар“, „29. новембар“ и „Бранко Радичевић“.

Ева Фешиш, VIII



Поклоните књигу Библиотеци ПОКЛОНЕ ДАЈУ И КОМПЛЕТНА ОДЕЉЕЊА

Када су, пролетос, завршили четврти разред, сви ученици IV-1 разреда школе „3. октобар“ са учитељем **Петром Тодоровићем** дошли су у градску Библиотеку и донели по једну књигу. Тако су се они колективно укључили у акцију „Поклоните књигу Библиотеци“ коју борска Библиотека води већ дуже времена.

На исти начин у ову лепу и корисну акцију укључило се почетком ове школске године и одељење IV-2 школе „29. новембар“ са учитељицом **Душанком Шутић**.

Бележимо ова два прва примера, са жељом да не остану усамљени!

При КУД-у „Бор“ формиран

ДЕЧЈИ ДРАМСКИ СТУДИО

Од ове школске године при Културно-уметничком друштву „Бор“ формиран је и Дечији драмски студио. Аудицијом је одабрано 30 ученика од III до VIII разреда из свих борских школа.

Пробе се одржавају три пута недељно од 19 до 20,30 часова у просторијама КУД-а. За почетак чланови Дечјег драмског студија припремају играокз „Хајде да се играмо“ — избор стихова савремених дечјих песника.

За ученике чији родитељи имају мање личне дохотке
БЕСПЛАТНО: КЊИГЕ, СМЕШТАЈ, ПРЕВОЗ, ИСХРАНА...

И ове школске године Самоуправна интересна заједница основног образовања наше општине обезбедила је, и поред финансијске оскудице, бесплатне учбенике, смештај, превоз...

За 28 ученика из Луке обезбеђен је бесплатан смештај у интернату Образовног центра, а за девојчице из Луке у приватним становима у Бору У Кривељу је, за време зимског периода обезбеђен бесплатни смештај за 40 ученика из Горњана.

Сви ученици који су удањени од школе, превозе се бесплатно, а у школским кухињама 806 ученика добија бесплатне оброке.

Међутим, бесплатни учбеници нису могли да буду обезбеђени за свих 2.365 ученика, колико је њих на то имало право већ само за 866 ученика.

Хајде да се играмо ХУЛА-ХОП

Пластичан обруч који се врти око струка — поново је у моди. Њиме су се играле наше маме, али до наших дана није био модеран.

У нашој улици (Борба Андрејевића Куна) скоро свако дете има хула-хоп. Најчешће се скупљамо на простору испред „Прогресове“ продавнице намештаја, али се играмо и на другим местима.

Победник је она девојчица која може најдуже да задржи обруч ако свог струка. Лекари кажу да ово није баш здраво за кичму, али нема везе, сад ионако долази зима, па нећемо моћи много да излазимо напоље. А у пролеће ће, можда, нека друга игра да буде модерна.

Виолета Величковић, IV
„29. новембар“



И понеки мушкарац не може да освоји напојигри (Снимио Зоран Њиколнћ, VIII, „Бранко Радичевић“)

Наш протест ДАН ШКОЛЕ — БЕЗ ИГРАНКЕ

Сви смо очекивали да се ове године, за Дан школе, као и у свим другим школама, организује, између осталог, и игранка за ученике. Али, ње није било. Узалуд смо молили наставнике. Рекли су нам да игранка не може бити организована зато што још није одржан изборни састанак Савеза социјалистичке омладине.

Нама је просто криво када нам другови и другарице из других школа причају како су они прославили свој Дан школе.

У ствари, ми мислимо да игранке не треба организовати само за Дан школе, него чешће. А за Дан школе — обавезно!

Ученици осмог разреда
Основне школе „3. октобар“



Сусрети и разговори са рударима
борске Јаме

РУДАРИ — НАЈДРАЖИ ГОСТИ

Традиционални сусрет рудара ООУР Јама и пионира школе „3. октобар“ одржан је и ове године поводом Дана школе. Са рударима је био и руководи-лац производње инжењер **Бранко Клико-вац** и потпредседник Извршног одбора Основне организације Савеза синдиката **Марко Јовановић**.

Пионери и рудари су, најпре, положи-ли венац на споменик Васе Дрецуна о чијем је животу и револуционарном пу-ту говорила **Марина Перншић** (VII), а потом су у просторијама школе рудари и пионери дуже времена разговарали.



Рудари прате програм на свечаној приредби у школи „3. октобар“

Рудари су на занимљив начин испри-чали историју борског рудника, у коме се тек после ослобођења Бора, 3. окто-бра 1944. године, производи за нашу зајед-ницу. Дотад су га експлоатисали Фран-цузи и Немци. Опустошеној земљи ба-кар је био драгоцен, па се све чини да се производња повећа. Од тада почиње нагли процват рудника.

Први раднички савет изабран је 1. сеп-тембра 1950. године, а његов први пред-седник био је рудар Милоје Црногорче-вић. Данас је самоуправљање организо-вано на принципу делегација.

Машине у руднику су међу најсавре-менијима у свету и оне све више заме-њују људски рад. Дневно се у борском руднику произведе преко две хиљаде то-на бакарне руде

— Волели бисмо да и млади људи из-учавају рударски занат како би могли да нас замене на великом послу произ-водње драгоцених метала! — поручују рудари.

Група ученика школе „3. октобар“

У школи „3. октобар“

ГОДИШЊА СКУПШТИНА ПОДМЛАТКА ЦРВЕНОГ КРСТА

Средином октобра у школи „3. окто-бар“ одржана је годишња скупштина Подмлатка Црвеног крста на којој је анализиран рад Подмлатка у протеклој години и усвојен план рада за ову школ-ску годину.

За председника ПЦК изабрана је **Љи-љана Тринић** (VIII), за секретара **Бо-јана Станојевић** (VIII), а за благајника **Хајрија Алијевић** (VI).

Подмладак Црвеног крста у школи воде наставници **Јелена Николић** и **Љи-љана Ерић**.

Ева Фешиш, VIII

У школама „Вук Караџић“ и
„3. октобар“

ПРЕДАВАЊА О ШТЕТНОСТИ ПУШЕЊА

Подмладак Црвеног крста у школи „Вук Караџић“ покренуо је акцију за спречавање пушења. Доктор **Раде Пау-новић** је средином октобра одржао пре-давање за ученике осмог и осмог раз-реда. На том предавању он је говорио о штетности пушења за здравље.

Снежана Дачић, VII

За ученике осмог разреда школе „3. октобар“ доктор **Драган Милошевић** је одржао предавање о теми: „Савремено схватање утицаја дувана и алкохола на млади организам“.

Ева Фешиш, VIII

Колико нас има ове године 5.679 ОСНОВАЦА У БОРСКОЈ ОПШТИНИ

Ове школске године број ученика у свим основним школама наше општине нешто је већи него прошле године. Ра-чунајући и ученике припремног разреда (којих има у сеоским школама), ове го-дине нас има укупно 5.679 (за 40 више него прошле године).

Највише ученика и сада има у шко-ли „Бранко Радичевић“ — 1.250, а за њом следе: „29. новембар“ — 1.011, „3. октобар“ — 893, „Вук Караџић“ — 780, „Станоје Миљковић“ (Брестовац, Шар-бановац, Метовница) — 662, Злот — 540, Кривељ — 456 и Специјална основна школа — 87.



Како смо завршили прошлу школску годину

УСПЕХ НЕШТО СЛАБИЈИ НЕГО ПРЕТ-ПРОШЛЕ ГОДИНЕ

На крају прошле школске године било је у нашој општини 5.249 оцењених и шест неоцењених ученика. Најбољи успех постигли су ученици школе „29. новембар“ у којој нико није понављао разред, а на поправни испит је био упућен само један ученик. Проценат позитивних ученика у осталим школама је следећи: Злот — 98,94, „Вук Караџић“ — 96,69, „Бранко Радичевић“ — 95,10, „3. октобар“ — 95,08, Брестовац — 94,96 и Кривељо — 92,54.

Просечан проценат позитивних је 96,32 одсто што је за 1,04 одсто слабије од претпрошле школске године.

Најслабији успех ове школске године био је из математике (96,36 одсто позитивних) и српскохрватског језика (97,14 одсто позитивних).

Награде и похвале

Школе су прошле године наградиле 1.332 ученика. Највише награђених има у школи „Вук Караџић“ (333), „3. октобар“ (325) и у Злоту (283).

Похваљено је 1.819 ученика. Највећи број похвала добили су ученици у школи „Бранко Радичевић“ (665), „29. новембар“ (350) и „3. октобар“ (325).

Од других организација награђена су 403 ученика (највише у Брестовцу — 152 и у Кривељу — 135).

Похвале од других организација добио је 231 ученик. Више од половине похваљених је из Кривеља — 135 ученика.

Специјална и Музичка школа

И у овим двама школама успех је нешто слабији него претпрошле године. Проценат ученика са позитивним успехом у Специјалној основној школи је 95,70 одсто, што је за око два одсто слабије него претпрошле године.

У Школи за основно музичко образовање „Миодраг Васиљевић“ успех је био слабији за читавих десет одсто. У анализи Просветно-педагошког завода у Зајечару тим поводом се закључује: „Вероватно је да се ради о деци коју родитељи приморавају да иду у Музичку школу, а она немају смисла и воље за то“.

Изостанци

У току протекле школске године изостали смо 82.458 пута са часова (76.801 пут оправдано, а 6.657 пута неоправдано). У просеку испада да сваки ученик има по 16 изостанака (15 оправданих и један неоправдан). Ово није баш тако мало, али у односу на претпрошлу школску годину, број изостанака је смањен за 18.450, што у процентима износи скоро 20 одсто.

Сваке друге недеље на таласима Радио-Бора

„НА ВЕЛИКОМ ШКОЛСКОМ ОДМОРУ“

Почетком октобра почела је поново, после паузе због летњег распуста, да се емитује бачка емисија на таласима Радио-Бора под називом „На великом школском одмору“.

Ова емисија се може чути сваке друге недеље од 10,30 до 11 часова, а садржи пуно занимљивих говорних и музичких прилога. Њени водитељи су ученици Славица Гајић (VIII, „3. октобар“) и Желимир Антонић (VI, „29. новембар“), а уредник Душанка Трујић, новинар.

У школи „Вук Караџић“

НАЈБОЉЕ КОШАРКАШИЦЕ — VII-3

Недавно је у школи „Вук Караџић“ одржано такмичење у кошарци између девојчица четири одељења седмог разреда. Најбоље су биле кошаркашице VII-3, а за њима следе: VI-1, VII-2 и VII-4. Највише кошева постигле су Милица Петровић (VI-3) и Ружица Мијалковић (VII-1).

Гордана Маринковић, VII

У школи „29. новембар“

СКУПШТИНА СПОРТСКОГ ДРУШТВА

У школи „29. новембар“ одржана је 27. октобра редовна скупштина Спортског друштва школе. На скупштини је прочитан извештај о раду у протеклој години и усвојен план активности за ову годину. Извршена је и потпуна празних места у Извршном и Надзорном одбору. У Извршни одбор је изабран Светозар Динкић (VIII), а у Надзорни одбор Дејан Недељковић (V).

Татјана Гертик, VIII



Првенство Србије у
цудоу за жене

**ИРЕНА СТЕФАНОВИЋ
— ТРЕЋА**

У част Дана ослобођења Бора, 3. октобра, у нашем граду је одржано републичко првенство у цудоу за жене. Пионирка **Ирена Стефановић** (VIII, „Бранко Радичевић“) такмичила се у сениорској конкуренцији и заузела треће место.

— Посебио се радујем Иреинином успеху која је са само 13 година освојила медаљу — каже њен тренер **Слободан Ракић**.

Ирена тренира у борском Цудо-клубу већ три године и нносила је златног појаса.

Почела акција „Шах у школе“

**ДРАГАНА СТОЈКОВИЋ ПОБЕДИЛАА
ПРВАКИЊУ ЗАЈЕЧАРА**

Драгана Стојковић (IV, „Вук Караџић“), шаховска првакиња Бора за млађи пионирски узраст, победила је **Виолету Станојевић** првакињу Зајечара за исти узраст, са 3:2 Тиме је симболично обележен овогодишњи почетак акције „Шах у школе“.



**Драгана Стојковић (лево) у мечу са првакињом
Зајечара Виолетом Станојевић**

Иначе, и Драгана и Виолета учествовале су јануара месеца у Врњачкој Бањи на републичком шаховском првенству и обе су се пласирале у горњи део табеле.

**Наши планинари
ДРУГИ У СРБИЈИ**

Пионирска екипа Планинарско-смуцарског друштва „Црни врх“ освојила

је друго место на оријентационом такмичењу планинара Србије. Такмичење је одржано на Фрушкој гори на стзи дугој 15 километара, а учествовало је 14. екипа.

Екипу борских планинара сачињавали су ученици VIII-6 разреда школе „Бранко Радичевић“: **Драган Иеровић, Ненад Годицељ, Предраг Годицељ и Миодраг Марковић**.

**Такмичење пионира из Књажеваца,
Мајданпека, Неготина и Бора**

**РОБЕРТ БАЧИЛОВИЋ НАЈБОЉИ
СТРЕЛАЦ**

На традиционалном такмичењу у стрелаштву у част Дана ослобођења Бора у категорији пионира, екипа „Металац“ из Бора заузела је друго место. У појединачној конкуренцији најбољи стрелац је био **Роберт Бачиловић** (VII, „Бранко Радичевић“). У такмичењу су учествовали пионири из Бора, Књажевца, Мајданпека и Неготина.

**У школи „Бранко Радичевић“
415 УЧЕНИКА НА КРОСУ**

Почетком октобра на тримстази на Четвртом километру одржан је крос ученика школе „Бранко Радичевић“. У кросу је учествовало 415 ученика од петог до осмог разреда (220 пионирки и 195 пионира).

Најбрже омладинке су биле **Варадинка Новаковић** (VIII-5) и **Јадранка Јаковљевић** (VIII-1), а најбржи омладинци **Бранко Митић** (VIII-1) и **Витомир Стојковић** (VIII-1).

Међу ученицама седмог разреда прве на циљ су стигле **Љиљана Стојановић** и **Живка Милековић**, а од мушкараца — **Зоран Делчев** и **Драган Милић**.

Прва два места у шестом разреду заузеле су пионирке **Верица Кнежевић** и **Љубинка Стојановић** и пионири **Живота Живановић** и **Илија Владић**.

Најбрже пионирке у петом разреду су **Снежана Милић** и **Карамена Вугрић**, а пионири — **Милоје Стојиљковић** и **Чеда Младеновски**.

Према броју укупних поена, најбоља одељења у сваком разреду су VIII-6, VII-1, VI-3 и V-5 (пионирке) и VIII-3, VII-5, VI-2 и V-2 (пионири).

Јасмина Цолић, VIII



**Славица
Србуловић**
(VIII, ЗЛОТ)



**Зоран
Јанковић**
(VIII, „29. НОВЕМ-
БАР“)

ДВЕ СКИЦЕ ЗА ДВА ПОРТРЕТА

Зове се Славица, али више воли да је зовемо Биљана. Одличан је ученик. Школу много воли, а у њој највише воли музичко васпитање, а нешто мање физику и француски језик.

— За мене музичко васпитање није као остали предмети — каже она. — Музику волим откад знам за себе. Кад ми досаде песме са плоче, онда певам сама. Највише бих волела кад бих могла стално да певам, да веселим и себе и друге.

Одлична је и другарица. Ту и тамо нам набаци неки савет или опомену, а слабијим друговима помаже у (како би то она рекла) савладавању отпора на неком путу, што у преводу са „језика физичара“ значи — у раду.

Иначе, мислимо да се и њој неки плавокоси мота по глави, али се то још не може узети као истина, пошто није научно утврђено.

**Мила Шћопуловић, VIII
Дијана Драговић, VIII**

Зоран је један од најбољих ученика у школи и сасвим је сигурно да ће на крају осмогодишњег школовања добити диплому „Вук Караџић“.

Он је вредан члан многих секција (математичке, саобраћајне, хемијске, географске) а члан је и Савеза извиђача. На прошлогодишњем републичком такмичењу покрета „Наука младима“ (за хемију) Зоран је представљао Тимочку крајину. Јанко, како другови из разреда зову Зорана, завршио је прошле школске године музичку школу, а добио је и диплому о завршеној Пионирској новинарској школи.

Сви наставници се веома похвално изражавају о њему. Његов разредни старешина и наставник хемије и биологије **Часлав Адамовић** каже:

— Ја о Зорану могу да кажем све најбоље: вредан је, упоран, добро делује на околину, активан је и у ваншколским активностима...

Татјана Гергик, VIII

Пошаљени коментар ЗАТАЈИЛА МАСОВНОСТ

Овогодишње Спортске игре школске омладине Србије на подручју Тимочке крајине одржане су у коначној одбојци, рукомету, атлетици и фудбалу. По много чему, међутим, ова све популарнија такмичења нису одговорила својој намени, а највише је затајила — масовност.

У појединим спортовима такмичења учешће нису ни одржана, јер није било пријављених екипа, а у неким дисциплинама наступили су школарци из само две-три школе. Тако су, на пример, за такмичење у одбојци у категорији омладинаца, омладинки и пионирки биле пријављене само три омладинске мушке екипе и једна женска, док су се у категорији пионирки на међуопштинском такмичењу нашле екипе из четвори основне школе са подручја Тимочке крајине. Првенство у фудбалу одржано

је једино за пионире, а учествовали су представници само четири школе. Такмичење у атлетици није ни одржано, јер ни једна општина није пријавила екипу. И да не набрајамо више, јер би нас то далеко одвело. Поменуто једино да је у овогодишњим међуопштинским сусретима у свих пет спортова учествовало само 50 екипа.

Ако је просечно једна екипа бројала по осам чланова, онда се простом рачуницом долази до податка да је у Спортске игре школске омладине Србије на подручју тимочког региона било укључено једва око 400 ученика, нан тек сваки стоти. А то је више него мало.

(Из међуопштинског листа „Тимок“ од 10. септембра 1976.)



ЈЕДИИСТВЕИИ ПРОГРАМ ДЕСЕТИХ ЈУГОСЛОВЕИ- СКИХ ИИОНИРСКИХ ИГАРА „ПРИРОДА — ЗДРАВЉЕ — ЛЕПОТА“

Домовина се брани лепотом

**БОРБА ЗА ЗДРАВУ И ЛЕПУ ПРИРОДУ, ЗА ХУМАНИЈИ,
КУАТУРНИЈИ И РАЗУМНИЈИ ОДНОС ПРЕМА ЖИВОТ-
НОЈ СРЕДИНИ ЧИНЕ ОСИОВУ ОВЕ НАЈШИРЕ ДРУ-
ШТВЕНЕ АКЦИЈЕ ПИОНИРА ЈУГОСЛАВИЈЕ**

Десете југословенске пионирске игре „Природа — здравље — лепота“ трајаће од 5. септембра 1976. до 5. јуна 1978. године.

Савезни одбор ЈПИ донео је одлуку да се све активности пионира у оквиру Игара усмере на заштиту и унапређење животне средине.

У остваривању те одлуке учествоваће сви пионирски одреди, пионирске заједнице — сваки пионир! У томе ће им помагати наставници, пионирски инструктори, друштвене и радне организације...

Током септембра 1976. године формираће се одбори ЈПИ. Сваки пионирски одред формираће свој одбор Југословенских пионирских игара, затим свака општина, а формираће се и међопштински одбори који ће сарађивати са републичким и покрајинским у спровођењу програма ЈПИ.

За мото програма ЈПИ узета је песничка порука „ДОМОВИНА СЕ БРАНИ ЛЕПОТОМ...“

Године 1977. навршава се 35 година од стварања Савеза пионира Југославије и Савеза социјалистичке омладине Југославије. Пронађите, обележите, уредите, украсите сва места везана за учешће најмлађих у народноослободилачкој борби!

Засадите цвеће, спомен-дрвеће, подигните спомен-чесму, ограду или спомен-плочу на месту где су ваши вршњаци и старији другови учинили неки подвиг у борби за слободу.

Први програм

УРЕЂИВАЊЕ И ОДРЖАВАЊЕ ШКОЛСКЕ СРЕДИНЕ

● Естетско и хигијенско уређивање и одржавање школске средине.

● Неговање цвећа и зеленила током читаве године. Сваки мирисни цвет, свако здраво дрво производи лепоту, хлорофил, помажу нам да будемо крепки и зд

рави!

Негујмо ми њих, па ће и они нас!

● Подизање зелених површина у школском простору: саћење цвећа, дрвећа и украсних биљака. Одржавање травњака.

● Гајење биља и животиња којима пре ти уништење у угроженој животној средини.

● Израда и постављање корпи за отпаке и брига за редовно одношење смећа!

● Да бисте чували цвеће и природу око вас, потребни су вам инструменти и опрема за рад у биолошким, хемијским и физичким секцијама! Зато сарађујте са месним заједницама, организацијама удруженог рада, друштвеним организацијама, омладином и самоуправним интересним заједницама на заједничком спровођењу акције.

Спровођењем овог програма пионирски одреди се укључују у акцију „НАЈУРЕЂЕНИЈА ШКОЛСКА СРЕДИНА“ која се већ спроводи у већини република и покрајина.



Јасмина Несторовић (VIII, Шарбановац): ЦВЕТ

ЈЕДИНСТВЕНИ ПРОГРАМ ДЕСЕТИХ ЈУГОСЛОВЕНСКИХ ПИОНИРСКИХ И- ГАРА „ПРИРОДА — ЗДРАВЉЕ — ЛЕПОТА“

Други програм УРЕЂИВАЊЕ МЕСНЕ ЗАЈЕДНИЦЕ И ШИРЕ СРЕДИНЕ

Пионирски одреди и школе потписаће самоуправне споразуме са месним заједницама о сталној бризи за животну средину. Овај програм обухвата:

- Регистровање свих загађених места на територији месне заједнице.

- Организовање акција за сакупљање отпадака и одношења у депоније.

- Заједно са члановима породица — организовање чишћења у кућама и двориштима, подрумима и таванима, на степеништима и у другим просторијама!

- Мерења, уз помоћ наставника и стручњака, загађености животне средине у свом месту: испитивање загађености воде, ваздуха, јачине буке!

- Утврђивање ерозивних места у ближој околини и места којима прети рушилачко дејство воде!

- Обележавање најпогоднијих места за изградњу малих акумулација воде, које могу имати вишеструку намену: резерве воде за пиће, места за рекреацију, рибаке, мале електране, резерве воде за противпожарну заштиту, за потребе општенародне одбране и заштиту места од поплава...

- Израда мапа загађених места и одређивање јачине и врсте загађивача: извора буке, дивљих депонија, размере ерозије, изливања отпадних вода, фабричких димњака без филтера...

- Израда планова места која треба затравити и пошумити. Ово треба урадити у сарадњи са шумарским стручњацима.

- Организовање акција за заштиту и уређење природне и градитељске баштине. Ова акција се у сарадњи са UNESCO-м спроводи у многим земљама света. У нашој земљи ће се реализовати од ове године. Пионири уз помоћ наставника могу обележити многе природне и градитељске вредности нашег културног наслеђа и тиме допринети да се у нашој земљи уреди и заштити оно што нам је природа подарила и људини вековима стварао.

- Израда и постављање на одређена места кућица за птице, корпи за смеће, корпи за цвеће, корита за прихрањивање и воду за птице и животиње.

- Израда табли са натписима који треба да упорозе грађане да се културно односе према животној средини!

- Чишћење обала река, потока и језера, постављање одговарајућих упозорења поред њих.

- Редовно одржавање чистоће око извора воде, јавних бунара и чесми.

- Неговање дрвећа и зеленила које украшава насеље! Чување од кидања, ломљења, уређивања и тровања!

- Неговање зелених површина око културних и историјских споменика! Уређивање места која су везана за акције из НОБ.

- Организовано чишћење излетишта!

- Организовање ЦВЕТНИХ и ЗЕЛЕНИХ патрола у насељима и излетиштима, чији ће чланови имати овлашћења да интервенишу у случају угрожавања неких природних вредности.

- Организована акција против неконтролисане сече јелки за новогодишње празнике

Трећи програм МАНИФЕСТАЦИЈЕ, КОНКУРСИ, ИЗЛОЖБЕ, СМОТРЕ, ТАКМИЧЕЊА, ЕКОЛОШКА ДЕКАДА ДА (од 25. маја до 5. јуна)

- Светски дан човекове средине, 5. јуна. Пионирски одреди ће обележити посебном манифестацијом која ће се звати ПИОНИРСКА КУПУШТИНА! Тим поводом треба одати признања појединцима и колективима за успехе постигнуте у реализацији програма ЈПИ. Долазеће се планови наредних активности, јер рапионира на заштити човекове средине треба да буде трајна обавеза свих пионирских одреда!



Ланаја Марковић (VIII, „Бранко Радичевић“): ЖИВО

● Одржавање предавања и филмских пројекција с циљем да се код пионира свих узраста развије интересовање за еколошке проблеме, разумевање појмова из те области и критичност према сопственом понашању и понашању других према животној средини и природи! Теме ће се одређивати у сарадњи са наставницима и стручњацима, на пример: „Угроженост природе дејством бујица и загађених вода“, „Угрожавање ваздуха дејством саобраћаја и индустрије“, „Угрожавање природне средине пожарима и неправилном сечом шуме“, „Опасности од буке“, „Загађивање хране и земљишта дејством хемијских препарата“, Отпади као хигијенски и естетски проблем и отпади као секундарна сировина“, „Нестајање биљних и животињских врста због дејства загађења“ итд.

● Сарадња са часописом „Човек и животна средина, гласило Десетих југословенских пионирских игара (Београд, Змај Јовина 21/1).

● Организовање изложби у циљу информисања јавности о активностима пионирског одреда и резултатима у заштити и унапређивању човекове животне средине. Теме изложби и смотри могу бити разноврсне: изложба фото-документације о загађивачима на територији месне заједнице и широкој околини, изложба ликовних радова на тему угрожене човекове средине, изложба макета о томе како пионири замишљају своју уређену околину, изложба цвећа, изложба украсних радова од отпадних материјала, изложба карикатура на тему негативног односа човека према својој околини.

● Пропагирање акција за заштиту и уна-

пређење животне средине на јавним зборима и пионирским скупштинама.

● Упућивање протеста и петиција против појединих загађивача ради бржег увођења заштитних мера.

● Организовање конкурса за литерарне и ликовне радове са темом заштите човекове средине, као и конкурса за техничке изуме који би помогли у акцији за заштиту човекове средине. Ево неких тема: „Како пионир може да заштити своју животну околину и природу“, „Када бих био научник — измислио бих...“, „Када бих био архитекта — планирао бих...“, „Моје место данас и сутра...“

● Организовање акција које би могле да носе и неки од ових назива: „Тражимо најуређеније двориште“, „Најлепше школско двориште“, „Најлепши балкон“, цветни ентеријер... „Тражимо најбогатију колекцију цвећа и украсног биља“, „Бирамо најлепшу кућицу за птице“...

● У сарадњи са средствима информисања — пионирским листовима, локалним и дневним листовима, радијем и телевизијом, са друштвено-политичким организацијама, а под покровитељством радних колектива, појединих институција и стручних удружења — обезбедити што потпуније стицање знања из свих области друштвеног живота и делатности од утицаја на заштиту и унапређивање човекове средине како би акција пионира била осмишљена свесном спознајом и усвоје-
на као трајан позитиван однос.

● Прослава 25. маја — Дана звећа! Прослављати рођендан друга Тита и Дан младости као празнике цвећа и радости.

● ЦВЕЋЕ ПУТУЈЕ ЈУГОСААВИЈОМ. Пионирски одреди треба да настоје да однегују што богатију колекцију цвећа из свих крајева наше земље и да у том циљу шаљу семе појединих врста цвећа свога краја, другим пионирским одредима. Дечји и пионирски листови ће у посебним рубрикама упознавати своје читаоце са разним врстама цвећа, поднебљем и условима под којима успева.

● Сакупљање пословица и питалица о природи, као и песама и речи из народа које описују природу и природне појаве, а све реће се користе у свакодневном говору.

● ЗДРАВА ИСХРАНА — ЛЕПШИ ЖИВОТ. Пионири треба да се упознају са правилном и здравом исхраном, са чувањем намирница и заштитом од загађивања. Могу се организовати и такмичења: у прању судова у упознавању пестицида, у спремању хране и организовању исхране за време једнодневног и дводневног боравка у природи, у спремању исхране од плодова и материјала које нам даје природа итд. Ове активности ће разрадити и водити подмлатци Црвеног крста, нарочито у сеоским срединама.



СА НЕПОЗНАТЕ ПЛАНЕТЕ



**ЈЕДИНСТВЕНИ ПРОГРАМ ДЕСЕ-
ТИХ ЈУГОСЛОВЕНСКИХ ПИ-
ОНИРСКИХ ИГРА „ПРИРОДА
— ЗДРАВЉЕ — ЛЕПОТА“**

**Четврти програм
РАДНЕ И САБИРНЕ АКЦИЈЕ**

● Сабирна акција за отпатке: металне, стаклене, гумене, текстилне, порцуланске и друге сировине за индустријску прераду или израду декоративних предмета.

● Акције сакупљања материјала за разноврсне збирке: минерала, руда, биљних плодова, семена итд.

● Сабирне акције у знак солидарности са децом света.

● Учесће у акцијама за уништавање гусеница, инсеката, губара, дудоваца, кромпирове златице, корова итд.

● Сакупљање лековитог биља и ретког семена.

● Акције пошумљавања и затрављивања голети и огодених простора.

● Учесће у сакупљању летине: бер-

би кукуруза, сунцокрета, вађењу репе, брању воћа и другог.

● Формирање радних бригада са наживима пригодним за поједине акције.

● **ДАН БЕЛИКЕ ПОШТОВАНЕ МЕТАЛЕ!** У оквиру ове акције треба спровести велико спремање и чишћење, више пута годишње, а нарочито уочи значајних празника и датума. Организовати такмичења у чишћењу: цепова, школских торби, радних столова, учионица, дворишта школе и куће, улице и целог насеља.

● Упознавање лепота домовине разменом разгледница, проспеката, туристичких плаката и другог материјала међу одредима и појединим пионирима.

Испуњавајући овај програм мото Југословенских пионирских игара „**ДОМОВИНА СЕ БРАНИ ЛЕПОТОМ**“ добио би свој пун смисао и значај.

**Савет за васпитање и заштиту деце
Југославије**

Савез пионира Југославије

**Југословенски савез за заштиту и
унапређење човекове средине
Председништво конференције Саве-
за социјалистичке омладине Југо-
славије**



Снежана Влајић (IV „Бранко Радичевић“) НА МОМ РОБЕНДАНУ



ЉУБИ, РОДЕ, ЈЕЗИК ИЗНАД СВЕГА

ДОЊА БЕЛА РЕКА

Село Доња Бела Река налази се на путу Бор—Мајданпек и удаљено је од Бора двадесетак километара. Оно има основну школу у коју баца иду од првог до четвртог разреда, а старије разреде завршавају у Бору (школа „29. новембар“).

У говору људи нашег краја, па и самих мештана, име овог села се неправилно мења по падежима јер се не мењају све три речи. Тако се често чује:

- Ја сам из Доње Беле Реке.
- Био сам у Доња Бела Реци.
- Био сам у Доња Белој Реци.
- Идем у Доња Белу Реку.
- Идем у Доњу Бела Реку...

Међутим, исправно би било само ако би се све три речи мењале по падежима:

- Ја сам из Доње Беле Реке.
- Био сам у Доњој Белој Реци.
- Идем у Доњу Белу Реку...

Исто као што се не може рећи: „Био сам у Новн Саду“, не може се рећи ни:

„Био сам у Доња Бела Реци“.

Ево какве облике треба да има назив овог села у свим падежима:

НОМИНАТИВ: Доња Бела Река

ГЕНИТИВ: Доње Беле Реке

ДАТИВ: Доњој Белој Реци

АКУЗАТИВ: Доњу Белу Реку

ВОКАТИВ: Доња Бела Реко

ИНСТРУМЕНТАЛ: Доњом Белом Реком

ЛОКАТИВ: (о) Доњој Белој Реци

Разуме се, све три речи се, пошто се ради о насељеном месту, пишу великим почетним словима.

Називи мештана се, такође, погрешно изговарају: Беларечанин, Беларечанка... Исправно би било: Белоречанин, Белоречанка... А како постоји и село Горња Бела Река (у околини Зајечара), најисправније је рећи: Доњобелоречанин, Доњобелоречанка, Доњобелоречанче...

Доњобелоречанке
Весна Живановић, VII
Јасмина Дренић, VII

Дечја представа Зајечарско-борског позоришта

„КАМЕНИ КУРИР“

Текст: Драгиша Пењин * Режија: Милан Богосављевић * Одрасли глумци: Дара Петровић, Ина Поповић и Милена Свилаз * Деца глумци: Јелена Думић (VI, „М. Б. Црни“, Зајечар), у улози Анице, Петар Аранђеловић (VII, „Д. Нешић“, Зајечар), у улози Ивице, Горан Томић (VII, „Д. Нешић“, Зајечар) у улози Курира, Небојша Митровић (VII, „Д. Нешић“, Зајечар) у улози Космонаута и група ученика зајечарских основних школа „Љуба Нешић и „Миленко Брковић Црни“ * Музички сарадник: Илија Погарчић, наст. музичког васпитања

Завршила се школска година. Донела је радост јер се више не иде у школу. Нема више бачких обавеза. Ада ће бити игре! Али, за Ивицу није баш тако. Ко ће сад кући са две јединице. Ивица није знао шта да ради, па је одлучио да оде у партизане. Рекао је то само својој најбољој другарици.

Кад му је та другарица прво поподне донела ручак, он се наљутио. Зашто она њему да донесе сендвич?! У партизани-

ма се нису јели сендвичи, па неће ни он.

Другарица му је донела и ћебе. Е, то већ може. Нечим мора да се покрије кад легне да спава. Сместио се баш испод споменика партизанском куриру.

Кад је Ивица заспао, кувир са споменика је сисао у жељи да се упозна са Ивицом. Пробудио га је и питао зашто је ту. Ивица му је рекао да не сме да иде кући јер се плаши батина пошто има две јединице.

После дужег разговора, курир је онет отишао на споменик. Ивица је поново остао сам. Убрзо је дошао и милиционер који је баш Ивицу тражио. Тако је милиционер одвео Ивицу кући.

Зора Мирчић, IV
„29. новембар“

РЕШЕЊЕ УКРШТЕНИХ РЕЧИ У ОВОМ БРОЈУ

ВОДОРАВНО: 1. Пламен, б, 7. адет, о, 9. Об, 11. Аршич, 13. рат, 15. „Мати“, 16. бреде, а, 18. кара, в, г, 22. сирће, 24. Крит, 26. аут, 27. амбар, 29. ка, с, 30. авет, р, 32. грапак.



Октобар лишће боји

Много је лепа
јесен рана,
али је тешко растати се
од зелених грана.

Ласте су одлетеле.
на југ,
остао је само врабац
да нам буде друг.

Сваког дана
блатњаве су стазе,
ништа то не мари —
деца воле да их газе.

Гордана Макуловић, IV
Сува Река

Ветар дува,
Грана се њише.
Долази јесен,
Падају кише.

Невенка Бабић, VII
Брестовац

Побегоше птичице,
дрво пушта сузице.

Весна Николић, V
„Бранко Радичевић“

Стигла је јесен
и жуто лишће носи,
а ветрић се несташни
игра у мојој коси.

**Снежана
Антонијевић, VIII**
Брестовац

Јесен је на прагу
Њу сви добро знају.
Знају је и врапци
што сами остају.

Киша роси,
ветар облак носи.
Дим из ојака кућа,
бака унука љуба.

Алиа Милутиновић, IV
„Вук Караџић“



Марија Димитријевић (V, Кривељ): ПЕЈЗАЖ СЕЛА

Октобар лишће боји,
усамељна птица
на грани стоји.
Реке мутно теку
јер лишће
пада у реку.
Душица Страхинић, V/I
Злот

Јесен нам тихо долази,
жуте оставља трагове.
Око свачије куће обилази
и кваси кућне прагове.

Драган Јовановић, V
„29. новембар“

ВЕТАР

Ветар је љут
као вуц
и дигао
страшан хук.

Марина Бојковић, IV
„Бранко Радичевић“

Ветар дува са свих стра-
на,
нема више топлих дана.
лишће лети на све стране,
у шуми штрче голе гране.

Снежана Благојевић, V/I
Брестовац

ОБЛАЦИ

Облаци су леви,
боја им је смеђе-бела.
радо бих на јенан села
само кад бих смела-
Весна Николић, V
„Бранко Радичевић“

Одабрана песма

КАД БАК ЗНА ШТА ХОЋЕ

Кад бак зна шта хоће,
за њим цвета воће,
кад је буба лења,
нема ни камења.

Бистра глава хоће
и цвеће и воће,
буба лења неће
ни воће ни цвеће.

У раду уживање,
то је подмлађивање!
Безбрижно ленчарење,
то је — старење!

Кад је неко трут,
коров му је пут,
а када је пчелица,
за њим класа ишеница!
Добрица Ерић



Републици за рођендан

29. НОВЕМБАР

Тог је дана у Јајцу
било славље највеће.
Никада се овај датум
заборавити неће.

Весна Станојковић, V
„Бранко Радичевић“

РЕПУБЛИКО

Новембра 1943.
родио се мој тата.
Исте године
родила си се и ти.

Ја сам дете
татино и твоје.
За моју срећу
живите обоје.

Нела Николић, III
„29. новембар“

НАРОД

Само народ може
слободу да улепша,
па да и од најлепшег
буде лепша.

Никола Буровић, IV
„29. новембар“

ПИОНИРИ У БОРБИ ЗА СЛОБОДУ

У борби за слободу
пионири су много допринели
своме народу.
Они за младост своју нису марили
само да би што више непријатеља ранили.

У борби за слободу
пионири су били верни своме роду.
Свако је свесно могао свој живот да да
како бисмо сада уживали он, ти и ја...

У борби за слободу
пионири нису знали за моду,
али су зато знали
за сваки пиштољ и митраљез
који је имао улез.

Војкан Глигоријевић, VIII
„29. новембар“

БАЦИ БОРЦИ

Партизани наши
и баци су били.
Свој живот су дали
својој домовини.

Нвица Петровић, VI/
„29. новембар“

СЛОБОДА

Та је реч блага
као мама драга.
Ја је волим као ружу цв-
етну,
мирисаву летњу...

Славица Јенић, IV
„29. новембар“

МАЛИ КУРИР

На коси разбарушеној
титовка му чиста —
уредна и испеглана
на глави се блиста.

То је курир мали.
Жури четн партизана
да јави шта се десило
тог дана.

Наташа Пејчић, IV
„29. новембар“

ШТА ЧИНИ ДОМОВИНУ

Свака зора,
сви поветарци који тре-
пере,
валови мора,
облак што се у висину
вере,
сунце које увек сија
и све што волимо ти и ја.

Биљана Стојановић, IV
„29. новембар“

ДОМОВИНО

Лепа си као снежна паху-
љица

и као кап кише.
Твоје се име свуда
чита и пише.

Томислав Богдановић, V
„Бранко Радичевић“

ЉУБАВ

Волим те, домовино,
као цвет из моје баште,
волим те
као сан из моје маште.

Касјана Костић, VI
Шарбановац

МОЈ БРАТ

Велики је као гора нека.
А још већи јунак из да-
лека.
Њему нема равнот одавде
до мора,
А знају га у сваком кра-
ју Бора.

Наташа Богојевић, VII/
„Вук Караџић“

СЕСТРА

Волим зеку,
волим реку,
волим деку,
а највише секу.

Јован Алексић, VII/
„Бранко Радичевић“



Наше ђеро

Новембар НЕВАСПИТАНИ ВЕТАР

Браћам се из школе и посматрам облаке. Ветар као да је побеснео. Гони сироте облаке! А они, јадни, као овце кад их појуре чобани. Час овамо, час тамо... Не знају просто куда ће. Тој луди ветар ће их разнети! Сироти они. Баш ми их је жао.

Где сад! Тај невоспитани ветар је догурао неки велики тмурни облак. И то сад, по овој магли! Биће тамније него усред најцрње ноћи без звезда. Шта ћеш! Баш невоспитан ветар.

Шта му би? Поче чак и мене да напада. Баш је као размућени пас.

Брррр... Ала је хладно! Као да су ме ставили у хладњац за дубоко замрзавање. Јадни облачићи, гледају ме сажаљиво, али ми не могу помоћи.

Брррр... Једва чекам да стигнем кући. Баш је новембар хладан месец.

Весна Петровић, VI
„3. октобар“

РАЗГОВОР СА ВЕТРОМ

Седела сам крај прозора и писала домаћи задатак. Напољу је дувао јак ветар.

Одједном чух како неко грубо куца на прозор. Био је то ветар који је својим снажним крилима ударао у прозорска окна. Хтео је да улети у собу. Била сам збуњена и нисам знала шта да радим. Пришла сам прозору да га боље затворим, а ветар својом грубом снагом улете у собу. Сео је на столицу, крај мене помиловао ме по коси и почео да прича своју причу:

— Не бој се, девојчице, ја сам добар ветар. Силно сам се уморио од дугог путовања. Путовао сам преко многих планина, равница, брада, градова, села, мора, океана... Зато сам сео да се мало одморим...

Причао је дуго своју причу. После неког времена нагло је полетео према прозору. За собом је оставио велики дом у соби. Сви папирџи са мога стола полетели су за њим.

У срцу ми је остала прича ветра.

Валентина Савић, IV
„Вук Караџић“

РЕПЕТАШИ

Чим стигнемо у одмаралиште на Савачи, чека нас топао ручак.

Свима је лепше и слађе јести из заједничких тањира. Сваком се чини да може појести пун казан. У друштву је лепо чак и оно јело које код куће не једемо. И сви смо „репеташи“. Ако се неко није најео, каже другу до себе:

— Ено га зец!

Овај се окрене да види и за трен ока нема његове шницле...

Ненад Богосављевић, IV
„29. новембар“



КОСОВО

Путујући кроз Косово, поглед ми се све чешће заустављао на споменицима, исклесаним вештим рукама, који су стојећи одавали почаст палим јунацима.

Наједном пред мном се прострло поље обрасло зеленом, меком травом и чинило ми се као да видим дугокосу девојку са кондиром од злата и белим хлебом како тужна иде од јунака до јунака...

„...Уранила Косовка девојка,
уранила рано у недељу,
у недељу прије јарка сунца...“

Као вечито сећање на те дане, када су цар Лазар и његови војници градили нашу историју, уздигнут високо, као чела ратника, усправно и тврде вере, стоји непоколебљиво споменик косовским јунацима. А клетва уклесана у камен као да се сама изговара и заклинаје будућа поколења да се боре до последње капи крви.

Идући стрмим степеништем које се пропиње уз зидове на којима су одломци народних песама, долази се до врха споменика на коме је спомен-плоча са записом о овој бици. Све је то тако скромно, али тако величанствено. Људи из свих крајева света долазе и диве се, а ми са поносом узвикујемо:

„Лијепа је ова земља. Мени најдража.
Колико ријека и слапова! Дођи пријатељу,
јатељу,

Ми смо на Балкану. У Југославији.“

Драгана Шујерановић, VIII
„Вук Караџић“



НАГРАДЕ



ДА НАМ БУДЕ ЛЕПШЕ,
БОЉЕ,
БЕЗБРИЖНА ДА СЕ МЛА-
ДОСТ ВИЈЕ,
С МНОГО ЉУБАВИ, С
МНОГО ВОЉЕ,
ОТАЋБИНА НАД НАМА
БДИЈЕ

Награђени рад поводом Дана
школе „3. октобар“

Марина Перишић чини свој рад

Јутарња свежина селогано увлачи у со-
бу. Нека чаробна, тиха музика прикова-
ла ме за постељу. Не знам да ли је то
музика сунца, искричаве звезде или...
Можда је песма младости, или акорди
симфоније моје домовине, рођене у спле-
ту ветрова, месечина и киша.

Да, то је!

Зато устанимо и поздравимо је јер она
је... Она је чувар тековина револуције,
страшних легенди и прича из ратова. Чу-
вар је ове планете на којој се воли и
мрзи, рађа и умире. Она је сваки камен,
цвет, планета, дрво... сваки отисак но-
сића на излогу посластичаре, књига
написана руком човека који је рођен
да буде геније и умре славан.

Она бди над цртежом у мојој свесци,
над пахуљицом која је дошла из висине
да теби и мени буде гост. Бди над хаји-
ном од сатена, малом машном, месецом
жутих који су песници скидали са не-
ба и уносили у своје песме. Бди и над
мојим новим пријатељством са црном
девојчицом... Једино она чува сва пред-
грађа наше младости и дрвореде кесте-
нова по улицама сећања.

А за то време ја живим безбрижно.
Носим излизане фармерке, радим задат-
ке, свирам клавир, протестујем против
лошега. А кад дође пролеће, трчим по-
љима и допуштам ветру да ми мрси ко-
су. Пењем се на брдо да дохватим сунчев
зрак и подарим га лицу да зрачи ведри-
ном и младошћу. И смејем се. Смејем
се јер сам радосна и слободна као лист
на грани и птица у лету.

Под твојим окриљем пуни су сунца на
ши дани, ведри, насмејани.

Марина Перишић, VII
„3. октобар“

ХВАЛА ОНИМА КОЈИ СУ ИЗГОРЕЛИ У ВЕАИКОМ ПЛАМЕНУ И НАМА ОСВЕТИЛИ ПУТ

Награђени рад поводом Дана школе „3. октобар“

У пламену рата,
кад рат судбине креира,
мртви су били наше бакље,
на путу мира.

Промрзли, неиспавани,
гладни и жедни,
дали су рату најбоље дане.
Победа им је светила жртве,
победа им је лечила ратне ране!

За то им хвала
у име моје, твоје,
у име свију.
Хвала за ватру,
ал за ватру од костију.

Снежана Пушица, V
„3. октобар“

УЗ М* Р*Б*Н*К*

ЈОЦА

Целог дана сам била криво насађена.
Почело је од струје, а њоме се и заврши-
ло. Ујутру сам заборавила да искључим
ринглу, него је остала укључена до мог
повратка из школе. Увече, док је мој
мамандер нешто пеглао, ја се саплетем
на гајтан, оборим пеглу и умало целу
кућу не запалим...

Тако је то кад ти у глави не фали само
даска него цео намештај, кад ти нису
све козе на броју, кад те видиш само
нашу галаксију него целу васиону, кад
се поред осталог бавиш и астрономијом,
кад је међу свим тим звездама и Јоца,
кад тог Јоцу овако блесаво волиш...

Јасмина

Шала
ПРАЗНА КЛУПА

Дошао нови бак у једно одељење. По-
сле неколико дана упита своје другове:
— Ко седи у првој клупи? Увек је пра-
зна.

— Е, ту седе они који уче — одгово-
рише му другови.

Драган Филиповић, VI
„29. новембар“



НА РАСКРШЋУ

Диригент треба да познаје душу сваког инструмента

У оквиру свечаности поводом Дана ослобођења Бора, у нашем граду је почетком октобра гостовала Београдска филхармонија. На концерту у сали биоскопа „Звезда“ изведена су дела Гвида Учара, Волфганга Амадеуса Моцарта, Франца Шуберта и Жоржа Бизеа.

После успешног концерта замолили смо диригента Живојина Здравковића за интервју.

— У нашем граду постоји Школа за основно музичко образовање. Један број ученика, после завршетка школовања у њој, наставља са музичким образовањем. Како сте Ви, друже Здравковићу, почели да се бавите музиком?

КЛАВИР, ОБОА, КЛАРИНЕТ

— За музику сам се определио на тај начин што сам најпре почео да учим један инструмент: клавиру. После сам свирао, обоу, па кларинет. На обою сам се усавршио и постао члан оркестра. Тако сам имао прилике да посматрам рад диригента и да проникнем у ту врсту уметности. Дошао сам до сазнања да је то изузетно леп посао и да даје могућности уметнику да се потпуно изрази.

МУЗИКА ЈЕ НАУКА

— Моје амбиције нису биле да одмах postanем диригент. Најпре човек треба да буде добар музичар, а под тим подразумевам потпуно владање музичком науком. Јер, наглашава, музика је наука и захтева, пре свега, савладавање занатских законитости, па тек после долази уметничка наградња. Ово посебно наглашавам због тога што и ово наше време, као и свако време, има своју, да је тако назовемо, авангардну музику која заводи оне који се њоме одушевљавају и сматрају да та занатска страна

није важна. Сви музички ствараоци, и они најреволуционарнији у идејама, били су изврсни музичари, мајстори свог заната.



За извођење дела Чайковског и Сибелијуса Живојин Здравковић је прошле године добио Октобарску награду Београда

*„Славим Јасмину
да заволе музику
З. Здравковић
у Бору 11. II - 1976“*

ДУША ИНСТРУМЕНТА

— Хоћете ли нам рећи у чему се, у ствари, састоји посао диригента? Шта он треба да зна и шта он ради?

— Управо пишем књигу о томе. Јер, музички знаци су савршени, али они нису толико идеални да би означили и душу дела. Потребан је и извођач, тумач, који ће да претпостави поруку ствараоца. Међутим, ни у једној музичкој дисциплини није занатство неопходније не-



го у дириговању. Диригент мора да познаје душу сваког инструмента понаособ, а потио на тим инструментима свирају људи, треба познавати и психологију људи. То је врло деликатно, јер диригентски посао азхтева да музичару инструменталисти ставим неку примедбу, али тако да га не повредим. То је и основа за наш заједнички рад.

ДИРИГЕНТ ЈЕ ИЗУЗЕТНА ЛИЧНОСТ

— Поред тога, диригент мора да познаје епоху, стилове, па чак и приватни живот композитора, да би могао комплексно да сагледава све што је условило стварање једног музичког дела. Навешћу вам један пример. На отварању овогodiшњег БЕМУС-а (Београдских музичких свечаности), Београдска филхармонија, два мешовита хора, један дечји хор и осам вокалних солиста извели су Осму симфонију Густава Малера. То је једно изузетно дело у музичкој литератури, али и врло сложено по замисли и уметничком захтеву. Студија тога дела захтевала је студију комплетног феномена Гетовог „Фауста“. Поред тога, Малер је био инспирисан и једном старом хришћанском песмом из осмог века. Прво сам морао да сазнам где је композитор нашао везу између ове химне и Гетеа. Зато је било потребно да проучим комплетно Малерово дело, читав осми век и епоху романтизма. Ето видите, диригент треба да буде супериоран у свим доменима музике. Он је изузетна личност у ансамблу од сто и више људи.

ПУТ ДО ДИРИГЕНТСКЕ ПАЛИЦЕ

— Колико времена треба да би се припремио један концерт?

— Дужина проба зависи, најпре, од самог дела, а и од ансамбла који дело изводи, понекад се нешто увежбава и за десетак дана, а понекад пробе трају и по месец дана. Ја ту мислим само на скучене пробе, а појединачне трају и дуже.

— Ви сте један од наших најпознатијих диригената. Хоћете ли нам рећи шта сте све завршили да бисте постали диригент?

— Код мене је то ишао овим редом: нижа музичка школа, средња музичка

школа, факултет музичких уметности (инструментални и теоријски део), Државни конзерваторијум у Прагу и Мајсторска школа, такође у Прагу.

ДЕМОКРАТИЗАЦИЈА УМЕТНОСТИ

— Јесте ли задовољни публиком?

— Београдска филхармонија је ставила себи у задатак да изиђе из дворане Коларчевог Народног универзитета у Београду и да својом уметношћу освоји нове слушаоце у другим градовима. У једној општој друштвеној клими која жели да културом освоји нове људе, Београдска филхармонија је пошла правим путем. Посебно се радујемо што публику у свим местима, па и у Бору, чине, углавном, млади. Надамо се да ћемо и ту ускоро постићи идеал: да нам на концертима не буде само школска, већ и радничка омладина.

Љиљана Костадиновић, VIII
„29. новембар“

Наташа Богојевић, VIII
„Вук Караџић“



Александра Стајић (V, „3. октобар“): РУДАРСКИ ТЕХНИЧАР





Украсилене речи

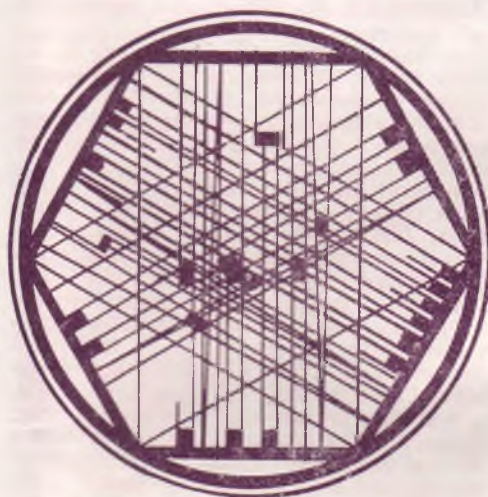
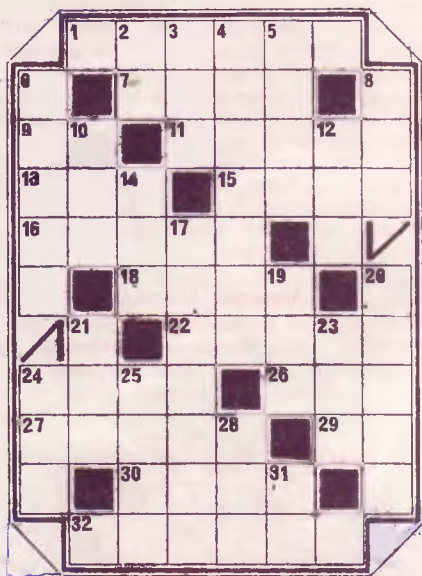
ВОДОРАВНО: 1. Ватра, огањ, 7. Обичај (турп.), 9. Река у Сибиру, 11. Наш композитор, Блаж, 13. Оружан сукоб противника, 15. Роман Максима Горког, 16. Врста листопадног дрвета (мн.), 18. Кола која вуку топове и муницију, 22. Течност киселог укуса, оцат, 24. Највеће грчко острво, 26. Фудбалски термин, 27. Остача за зрнасту храну,

29. Предлог, 30. Сабласт, утвара, 32. Биљка из породице махуларки.

УСПРАВНО: 2. Хемички знак за лантан, 3. Речно острво, 4. Врста кречњака, мрамор (мн.), 5. Вулкан на Сицилији, 6. Наш дневни лист, 8. Орган чула вида (мн.), 10. Град у црногорском приморју, 12. Име наше глумице Рине, 14. Временски везник, 17. Барјак, стег, 19. Врста папугаја, 20. Струјање ваздуха, 21. Песма Војислава Илића, 23. Ноћна птица, 24. Врста коњског хода, 25. Притока Западне Мораве, 28. Добро печен, 31. Показна замена.

Даница Младеновска, VI
„Вук Караџић“

ПАТЕНИЦА



Зоран Јаксвић, VIII
„29. новембар“

Писмо бившег уредника и сарадника из
Метовнице

ДРАГОМ „ЈАСМИНУ“

Ових дана сам добила септембарски број „Јасмина“ за ову годину. При том ме је гануло у срце нешто дубоко, топло и мило

Окренула сам неколико страница и нашла међу многобројним другим песмама и моје две. Било ми је искрено топло. Осетила сам неку велику туђу што више нећу друговати са шупштавим листићима „Јасмина“. Али, и поред тога, „Јасмин“ ме није заборавио. Он и даље расте, кити се и развија. „Јасмин“ је живо биће саздано од уздаха, осмеха, радости и туге свих нас.

Сада сам ученица Гимназије у Бољевцу, али чувам све моје најуспелије покушаје да нешто напишем. „Јасмину“,

хвала ти што си ми пожелео срећан пут у живот! Увек ћу мислити на тебе и твоје, више или мање веште приче, песме и шале. Оно што сам ја пружила „Јасмину“ и он мени, најлепша ми је успомена из детињства у које се никад нећу вратити

Зато сви ви који имате „Јасмин“, брижљиво га чувајте и негујте! Сви мали песници, заливајте свој диван цвет да буде још крајнији и мислите на њега и кад будете велики песници, јер имати такав „Јасмин“ нешто је најлепше што се може пожелети.

Желела бих да и даље пратим развој нашег листа, па бих вас замолила да ми шаљете по један примерак сваког новог броја.

Славица Ивановић, I
Мешовити школски центар,
Бољевац



НАШИ ПРИЈАТЕЉИ

„РАЗВИТАК“

Први број листа „Развитак“ штампан је 1. марта 1958. године као лист ученика Основне школе „Вјекослав Тунђић“ у Лукавцу. Крајем 1975. године, после интеграције основних школа, „Развитак“ прераста у лист ученика и наставника Центра основних школа и предшколских установа Лукавачке комуне. Досад је одштампан 21 број овог листа.

НАШИ ЧУВАРИ

Кад нашом земљом
лијепо
пуном цвијећа и рада
стражари лијепа и
чврста
војска наша млада,
она нас чува од
непријатеља,
чува играчке наше
и нас да безбрижно
учимо,
раднике да мирно раде
и нашу домовину граде.
Винанда Бегих, III
„Алекса Дундић“ —

ВОЈНИК

Кипа пада, вјетар
дува,
млади војник стражу
чува.

Пушку држи, мирно
стоји,
никога се он не боји.

Домовину своју воли,
и њоме се он поноси.

Кад порастем, будем
млад,
бићу и ја војник тад.
Асим Сејдиновић, VIII
„Алекса Дундић“ —

ПОЦЈЕПАНЕ ХЛАЧЕ

Још и сада сјећам се
љетњег сунчаног попо-
днева. Пошао сам на ли-
ваду да се играм са дру-
говима. Ишао сам праш-
њавим и испуцалим пу-
тем који је водио кроз
сусједно село. Идући та-

ко замишљен, нисам обра-
ћао пажњу куда прола-
зим.

Пролазећи крај Марко-
ве куће позвао сам и ње-
га да се играмо. Чим сам
викнуо, зачуо ме је ње-
гов пас који је јурнуо на
мене. Збуњен и пулн стра-
ха нисам знао куда да
кренем. Пас је појурио и
почео да зубима цијепа
моје хлаче. Вриснуо сам;
а онда се сакнух да уз-
мем камен и да ударим
пса. Тада из куће изађе
Марко вабећи пса

Ослободивши се пса,
сав уплакан, пошао сам
кући. Прошло је много
времена од тада, а ја ни-
сам смио проћи крај
Маркове куће.

Раденко Лазаревић,
„Петар Доклић“ —
Васиљевци

ПРВАК

Дјечак седмогодишњак
кад у школу пође,
тад постаје ђак
Кад заклетву положи,
пионир је прави —

бијела му се капица
лепрша на глави.
Црвена марама
о врату нам виси,
и ми ћемо сутра
постат' комунисти.

Дамир Махнутовић, III
„Алекса Дундић“ —

ЛИК МОЈЕ МАЈКЕ

Моја мајка је најљепша
жена на свијету. Носи ди-
мије и блузу. На глави
има плаву мараму. То је
тиха и мирна сељанка.
Лице јој је бљедо и пу-
но бора. Њене усне су
мале, понекад дрхтаве.
Има мале смеће очи па
које често навиру њене
брижне сузе. Сузе, које
некад теку од радости, а
понекад од туге. Моја
мајка има 38 година.

Мирсада Бечић, VII
Гњојница



»NAROD I ARMIA« Branke Ostojić,
OŠ »Vjekoslav Tunjić«

1976. ГОДИНА — МЕЂУНАРОДНА ГОДИНА КЊИГЕ ЗА ДЕЦУ И ОМЛАДИНУ

Први пут сам се срела са књигом пре осам година, када сам пошла у школу и када сам се уписала у библиотеку. У почетку сам мислила да је писање и читање великих, опширних књига чисто губљење времена. Али, убрзо сам схватила да је то заблуда и настојала сам да ту своју грешку што боље исправим.

Читала сам књиге најразноврснијег садржаја. Временом сам толико заволела књигу и зближила се са њом да је она постала мој веран и сталан пратилац кроз живот.

Прихватила сам пријатељску руку коју ми пружа књига, руку саткану од речи, осећања и идеја.

Она ме учи да градим свет без крви и невини погинуле деце, да градим слободу чисту као изворска вода, као кап би серне росе у свежем мајском јутру.

Биљана Милетић, VIII

Листови првих књига били су камени зидови пећина. Уместо тврдог повеза, корице су им биле — време. Тако данас знамо о хиљадама година што су оставиле свој траг на каменим стенама књиге човечанства коју су исписали непознати писци.

Зато, отворите корице и пишите. Између њих има места за сваку мисао. Можда свака страница неће бити ремек-дело, али ће бити истина о некој љубави, о некој трагедији, о нечијој жељи, о нечијој машти. Заједно са другим страницама, оне ће чинити књигу наше стварности.

Све оно што је најлепше у нама немамо право да задржимо за себе, јер ми смо део оних што постојаху и оних који ће доћи.

Књига је мисао моја и мисао твоја, отргнута од љубави и записана да постоји као сведочанство. Зато на страницама књиге живота треба да буде утиснуто наше стопало.

Марина Голуб, VII

Ја волим да читам бајке, јер се онда и ја осећам некако јачим.

Ивица Радосављевић, III

Књига није грм пун грања.

Књига је ризница знања.

Бида Хусеновић, V

Данашњи свет се не може замислити без књига. Кад не би било књиге, не би било ни знања у нашим главама.

Милан Станковић, IV

Свака књига је на свој начин поучна. Поједине личности из књига заволимо и дуго памтимо. Књиге треба пажљиво читати да би нам користиле.

Татјана Дурковић, IV

Ако је остарела и негде исценана, књига није изгубила вредност.

Горан Маринковић, IV

Прочитана књига више вреди од непрочитане. Када читам неку књигу, она ме одведе у дубине мора, на острва за која нисам чуо, у васиону. Са књигом се преброде сви океани и мора и облете цела васиона.

Милош Тимотијевић, IV

Када читам књигу, чини ми се као да ми она шапуће своје тајне. Књига нас учи да будемо великодушни и племенити.

Драган Живковић, IV

Са књигом другујем већ неколико година. Она ме је научила многим лепим стварима и никад ме није разочарала и оставила саму.

Александра Виленица III

Књигу воле деца мала и одрасла деца сва.

Ко прочита неку књигу, много ће да зна.

Бисерка Патулић, III

Текстове на овој страни написали су ученици школе „Вук Караџић“



Новица Станковић (VIII, „Вук Караџић“): У ПОЗНУ ЈЕСЕН

**15. октобар — 15. новембар
МЕСЕЦ КЊИГЕ 1976.**